

TED ANKARA

KOLEJLİLER

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ

Bu sayıda...

TED Ankara Kolejliler Dergisi Yayın Kurulu

Cökhan Çağatay'04 (Başkan)
Merve Naz Abanazoğlu'15
Nilüfer Çakmaklı'12
Cansu Evren'12
Ayfer Niğdelioğlu'81
Oğulcan Temiz'11
Düden Erünlü

Yazı İşleri Müdürü

Esra Güleyüpoğlu'85

Editör

Bilge Aydemir'90
Dilara Aydoğdu - MAG Medya

Fotoğraf Editörü

Özgür Karabulut
Begüm Pelin Temana

Dergi ve Kapak Tasarım

MAG Medya

Burcu Duman

T : +90 312 428 04 44

F : +90 312 428 04 45

www.magdergi.com.tr

Koordinatör

Düden Erünlü
Dilara Aydoğdu
Dilara Ertürk
Mine Özcan

Okur Önerileri ve Yorumları İçin

yayin@kolej.org
info@kolej.org

İmtiyaz Sahibi

TED Ankara Koleji Mezunları
Derneği İktisadi İşletmesi
Necdet Akdaş'91

TED Ankara Koleji Mezunları Derneği
Dergi Sorumlusu
Bilge Aydemir'90

Yönetim Yeri

TED ANKARA KOLEJİ MEZUNLARI DERNEĞİ

Taşpınar Mah. 2800. Cad. No:5-B

06830 İncek Cölbaşı ANKARA

T : 444 0 958

F : +90 312 418 74 41

E : info@kolej.org

www.kolej.org

7 BAŞKAN'DAN MESAJ
Necdet AKDAŞ'91

8 GEZİ REHBERİ
Oğulcan TEMİZ'11

19 BİZDEN HABERLER

24 HOBİ
Cürsev GÜR'89

26 BAŞKAN'IN KALEMİNDEN

29 DÖNEM ELÇİLERİ

Dernek üyelerine ücretsiz dağıtılmaktadır.

Yazıların hukuki mesuliyeti röportaj sahiplerine ve yazarlarına aittir.

Yayımlanan yazı ve fotoğraflar Derneğin ve yazarların izni olmadan kullanılamaz.

Bu sayının reklam ve advertorial seçim ve uygulamaları **MAG Medya** tarafından yapılmıştır.

Yayın Türü: Süreli Yayın - 6 Aylık

ISSN: 1305-5283

Türk dilbilgisi yazım kuralları **MAG Medya** tarafından uygulanmıştır.

ve daha fazlası...

Belarus aktarmalı İngiltere'den Türkiye'ye dönerken

Alternatif Yolculuk: Bölüm 1

Oğulcan Temiz'11

Bu başlığı, kitapçılarda gördüğüm tuzak başlıklı kitaplardan ilham alarak yazdım. Zira ben de bu sayıda sizi 'alternatif' bir yolculuğa çıkarma hevesindeyim. Bakın üzerine basarak konuşuyorum, 'alternatif' yolculuk. 'AL-TER-NA-TİF'...

Gezi planları yapmak, kimimiz için gezinin kendisinden daha heyecanlı olmuştur. Planı yaparken salgılanan dopamin, anlık ele geçirmeden salgılanan dopaminden daha uzun etkilidir. Haritalar açılır, Samsonite kervanımız için konaklanacak yerler işaretlenir, günler planlanır, fethedilecek koyuları ve çölleri, romantik hayallerimizle harmanlarız. Ancak, şu sıralardaki koronavirüs salgını sebebiyle, fetihlerimizi fiziksel olarak bağlı olduğumuz yeryüzündeki noktalara düzenlemek, bir süre için mümkün olmayacak gibi gözüküyor. Bunun yerine bir süreliğine soluklanıp, evde kendimize ayırdığımız vaktin artışıyla bu salgını bir fırsata çevirip, nereye gidersek gidelim içimizde veya başımızın üzerinde yer alan, ancak varlığı gözümüzden kaçan yerleri de keşfedebiliriz.

Şehirden kaçıp, kendini sessiz, sakin, mavi gökyüzülü bir kasabaya atmak, sapsarı Güneş altındaki kahverengi toprağa değen, 'Şampiyonlar Ligi Müziği' gibi tüylerinizi okşayan meltem rüzgarı ile kıpkırmızı domates yetiştirmek isteyenler için şöyle bir düşsel yolculuk aklıma geldi: Marketten aldığınız meyve veya sebzenin etiketinde yazanlardan yola çıkarak, ayak izlerini sizi nereye götüreceğini bilmeden takip ederek, nerede, kimler tarafından üretildiğini keşfetmek. (Bu arada 'Şampiyonlar Ligi' benzetmesi yaparken ciddiydim. Bodrum/Çeşme gibi bir kasabada domates yetiştirip emekliliği yaşamak, Şampiyonlar Ligi'ne girmek gibi ayrı bir klasman hissiyatı uyandırabilir, toplum içinde kariyerinizin zirvesini gösterdiği fikri oluşabilir). Korona sebebiyle Türkiye'ye dönmeden önce İngiltere'de

başladığım, ancak yarım kalan bir yolculuktu bu. Marketteki soğuk, yapay, floresan renkli ışığın altında, bulunduğu ortamla tezat bir manzara oluşturan kıpkırmızı, albenili çileğin etiketinde, İngiltere'de üretildiğini okuduğumda ağzım bir karış açık kalmıştı. Soğuk havada, ülkemize kıyasla böylesine kuzeyde bir ülkede nasıl mümkündü bu? Eve dönüp çileği yerken, etiketinde yazan kasaba ve şirket bilgilerinden yola çıkarak, haritadan üretildiği kasabayı açtım, çevresini inceledim, kasabanın sosyo-ekonomik yaşamını okumaya, insanların ve oradaki yaşamı hayal etmeye başladım. Haritadaki sokak fotoğraflarından yararlanarak, çileğin üretildiği modern tarım tesisinin kapısına kadar vardım. Şu an oturduğum yere sadece birkaç saat uzaklıktaydım. Müthiş. Hafta sonu gidip görmeliyim. Oturduğum Galler bölgesi, Yüzüklerin Efendisi filmindeki Hobbiton kasabası gibi yemyeşil, pastoral, küçük evlerin olduğu, bol yağış alan yerler. Yine de sanayi tesisleri eksik değil. Ülkemizde bacası tüten düzenli sanayi tesislerini büyük şehirlerin yakınlarında görmeye alışmış biri olarak, İngiltere'de küçük şehirlerin yakınında bir anda karşıma çıkan koca koca bacalar ve sanayi tesisleri beni şaşırtabiliyor. Çilek çiftliğinin websitesinde tesisin ve çalışanların fotoğraflarına baktıktan sonra üretim yöntemini incelemeye başladım. Bunu Türkiye'de uygulamam lazım. Ama nasıl? Hooop kendimi Hollanda menşeli modern tarım aletlerinin içinde buldum. Ardından gelen, acaba Türkiye'de çilek üretim olanakları ne durumda, ithalat/ihracat rakamları nedir merakı. Kaybolmuşluk içinde internet tarayıcısında açılan sekmeler yığılmasıyla baş başa kaldım. Bu sekmeler üzerimde müthiş bir ağırlık yaptı. Hepsini okuyup öğrenmeli, yiyip yutmalıyım, ama midem doldu taşıtı, sindiremiyorum, bir günde olacak iş değil. Yaşadığım Dünya'nın temel ihtiyaçlarını ve mekanizmasını bilmiyordum. Utandım, bu kadar şey üst üste gelince morallim bozuldu, kapattım. Her şeye rağmen, çileği almaya çalışmak, çilekten güzeldi. O sırada çileği yemekte olduğumu bile unutmuştum. Bilmediğim denizlere sürüklenmişim. Sakinliğimi ve sabrımı korursam dalgalarla başa çıkmayı öğrenebilir, onları kendi lehime çevirebilirdim.

Korona sebebiyle tarımın önemi tekrar anlaşıldıkça, kendime şunu sormaktan alıkoyamadım: Eğer küresel çapta ('Walking Dead' benzeri) bir kıyamet senaryosu gerçekleşirse ve insanlar ilkel yaşama geri dönerse, hayatımı devam ettirmek, gıda üretmek ve güvende yaşamak için evimden çıkıp nereye gitmeliyim? Bir kıyamet senaryosu sonrası, dünyadaki yaşanması en uygun yer neresidir? Kaldığım öğrenci yurdunda, aynı katta kalan, Kanarya

Adaları'ndan gelmiş bir arkadaşım vardı. İklim değişikliği ve türlü senaryolara karşı Kanarya'nın güvenli olacağını düşünüyordu. Adadaki musluk suyunu, deniz suyunu tuzdan arındıran makinelerle sağlıyorlarmış. Musluktan akan suda tuz tadı yokmuş; en az 20 yıldır bu işte olan adalılar konuyu hakimlermiş. Yine de içme suyunu gemiyle getiriyorlarmış. Okyanus ortasında adada olduklarından bol deniz ürünü ve geniş patates tarlaları varmış. Dedikleri pek aklıma yatmadı. Ya suyu sağlayan makine bozulursa veya bilerek sabote edilirse? Aslında ben, sorumda yönelttiğim kendi kendine yetebilmeyi ilkel yöntemlerle cevaplamaya çalışıyor, bu anlamda yaşanacak yerleri merak ediyordum. Ülkemizin tarih derslerinde ve semavi dinlerde medeniyetlerin olgunlaştığı yer olarak bahsedilen Fırat ve Dicle Nehirlerini içeren 'Bereketli Hilal' bölgesi veya beni doğasıyla büyüleyen, tanrıların Truva Savaşı'nı izlediği 'Kaz Dağları' aklıma ilk gelen yerlerdi.

Padişah IV. Murat "Bağdat' almaya çalışmak Bağdat'tan güzeldi" demiş.

Vücudumun, Ankara'daki AVM betonunu yiyebileceğine pek ihtimal vermiyorum. İlk önceliğim kendime temiz su kaynağı bulmak olsun. Belki Beypazarı'na topuklayıp, kendimi soda fabrikasına kitlerim. AVM'yi de 4000 yıl sonra sanayi devrimini başlatınca dikerim, acelesi yok, biraz dursun. Şimdi biraz daha sorular sormak istiyorum:

Şu anki mesleğiniz nedir? Kıyamet sonrası bir senaryoda onu ilkel yöntemlerle gerçek hayata nasıl uygulayabilirsiniz? Örneğin inşaat mühendisiyseniz topraktan, taştan, ahşaptan, ama çivi gibi metal madenler olmadan, ne tür basit barakalar yapabilirsiniz? Ayasofya'yı nasıl yapmışlar? İnsanlığın 500 sene önceki

bilgilerine sahip değil miyiz? Umarım üniversitelerde uygulamalı derslere de ağırlık verilir; alınan teknik bilgiyi, devamında uygulamaya geçirme başarısına göre de notlar verilir. Bu dediklerimin bir kısmı zamanında Köy Enstitülerinde öğretilen ve yapılan şeylermiş.

Yüzyıllar önce Romalılar kurak Ankara'da nasıl hamam yapmışlar? Bir şekilde ok ve yay yapsam, güvercinlerden ne kadar et çıkar? Nasıl evde şarap ve rakı yapılır? Ankara'nın doğal ortamındaki bitkilerden hangileri yenir ve sarma niyetine sarılır? Hangi bölgelerde kene var? İlkel yöntemlerle ateş yakmak için insanı zorlamayan, çabuk ve pratik yöntemler nelerdir? Kıyamet senaryosunda enişmeleri mangala çağırıp da sonradan rezil olup, acemi mangalçı olarak dillerine düşmemek için bunları düşünmek lazım tabi. Survivor programındaki gibi, birileri bizi çaktırmadan kamera arkasında beslemeyecek. Ahh şu şehir hayatı, hazzı konan ömrüm, tüketerek geçen yaşamım. Kendimden utanıyorum... Bir TED Ankara Koleji mezunu olarak eminim

bir çoğumuzun yaşamı her ne kadar stres altında olsa da çoğunluğa kıyasla refah ve rahat geçiyordur. Ömrümüzün ilk kısmını, sağlığımızı harcayarak para kazanma derdinde geçiriyor, gerisinde de biriken paramızla sağlığımızı geri almaya çalışıyoruz. Modern refahlık. Aramızda kalsın ama, çevreden çabuk etkilenen, hassas ruha sahip biri olarak, Selçuk (Pehlivanoğlu) başkanın odasında çok kısa bir süreligine tecrübe ettiğim hayatın gergin ve yoğun gerçekleri sonrası, kendisine bol sağlıklı ve uzun bir ömür diler, saygılarımı sunarım.

Rahatlık demişken, Madridli bir arkadaşımın gökbilim ve yeryüzü üzerine sohbet ederken, gidip görme hayalinden bahsettiği Sao Tome ve Principe Adaları'nı biraz araştırınca, bir gezinin The Guardian gazetesinde yazdığı şöyle bir yazıya denk geldim:

"Sao Tome ve Principe her yıl yaklaşık 13.000 yolcuyla ağır-layarak Afrika'nın en az ziyaret edilen ülkesi oluyor... Hiç şüphe yok ki Principe'in 5.000 nüfusunun çoğu alışılmışıya kıyasla fakir, ancak tanıştıkları bunu gerçekten böyle görmüyorlar. 'Burada nasıl fakir olabilirsiniz?' dedi yerel rehber Yodi... 'Çok fazla mango, ekmek ağacı meyvesi ve muz

var. Onları yetiştirmek için çalışmanıza gerek yok; sadece dalından koparıyorsunuz' ".

Şimdi gelelim yazının ilk paragrafında bahsettiğim, başımın üzerindeki: Hiçbir gemi sahibi olup, uzak denizlere açılma hayali kurmuş muydunuz? Genellikle bulutsuz geçen yaz aylarında, kimi zaman çıplak gözle, kimi zaman dürbünü veya teleskobumu çıkarıp, uzak deryalara yol alıp, o gezegen senin, bu yıldız benim, kısa bir gezintiye çıkıyorum. Kaptanı olduğum gemim, yani gözüm, yeryüzünün denizcilik gemileri gibi 'knot' hızında değil, çok daha hızlı 'ışık hızında' yol alıyor. Dürbün takviyesiyle güçlendirdiğim gemimle, uçsuz bucaksız evren okyanusunda yol alırken, arada bir ufukta adalar beliriyor- gökadalara/galaksiler. Gemim üzerinden, adalara bakış atıyorum. Bir anda görüşme giren deniz feneri ışığı, okyanusta yalnız olmadığımı hatırlatıyor – örneğin İridyum uyduları, Uluslararası Uzay İstasyonu veya Elon Musk'ın fırlattığı Starlink uyduları...

Yazı biraz uzamaya başladı. Bir sonraki sayıda, gökyüzüne çevireceğimiz gözlerimizle yapacağımız alternatif seyahatte, tekrar görüşmek üzere, 'hiç büyümeyecek çocuktan' sevgilerle.

Latin Amerika ülkelerinin tarihi, insanların yaşamaları, kültürleri ve orada 8 ayda yaşadıklarını anlatan bol fotoğraflı, renkli kitabımı alarak, karantina sürecinde uzak diyarlara seyahat etmek isterseniz, www.ogulcan-temiz.com/tr/kitap bağlantısından kitabıma ulaşabilirsiniz. Üstelik siz Latin Amerika'yı gezerken, web sitem aracılığıyla aldığınız kitabımın gelirlerinin %20'si, TED aracılığıyla ihtiyacı olan öğrencilerin eğitimine gidiyor. Gelecek sayıda amatör gökbilim seyahatine çıkmadan önce, aşağıdaki kare koddan, ailemin 'Starlink Uyduları'nı gözlemlerken yaşadığı şaşkınlığı izleyebilirsiniz. Ayrıca, Türkiye'ye dönecekler için karantina sürecini anlatan bir videom da mevcut. Sevgilerimle. ■

¹ Rushby, K. (2017, October 28). São Tomé & Príncipe: A travel adventure that's great, green and diverse. The Guardian. [online] Retrieved from <https://www.theguardian.com/travel/2017/oct/28/sao-tome-principe-islands-africa-new-eco-hotel-wildlife> [Accessed: 22 May 2020]

TED ANKARA

KOLEJLİLER

19 MAYIS
ATATÜRK'Ü ANMA
GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI

Kutlu Olsun...

19 MAYIS
ATATÜRK'Ü
ANMA GENÇLİK
VE SPOR BAYRAMI

Bu sayıda...

TED Ankara Kolejliler Dergisi Yayın Kurulu

Ferizet Clark '79 (Başkan)
Ayfer Niğdelioğlu'81
Özüm Özbay'93
Çağdaş Güzer'95
Aslı Karataş'09
Ezgi Boz'11
Başak Erman'12
Merve Naz Abanozoğlu'15
Orçun Demirçeken'12
Oğulcan Temiz'11
Düden Erünlü

Yazı İşleri Müdürü

Sibel Oğuzutku'89

Editör

Dilara Aydoğdu - MAG Medya

Fotoğraf Editörü

Özgür Karabulut
Sinan Özüdoğru
Begüm Pelin Temana

Dergi ve Kapak Tasarım

MAG Medya

Özge Aktaş

T : +90 312 428 04 44

F : +90 312 428 04 45

www.magdergi.com.tr

Koordinatör

Dilara Aydoğdu
Dilara Ertürk

Baskı

Pelin Ofset Tipo Matbacılık San. ve Tic. Ltd. Şti

İvedik Organize Sanayi Bölgesi
Matbaacılar Sitesi 1514.Sokak No:28
Yenimahalle/Ankara
T : +90 312 395 25 80 (pbx)
F : +90 312 395 25 84

Okur Önerileri ve Yorumları İçin

yayin@kolej.org
info@kolej.org

İmtiyaz Sahibi

Türk Eğitim Derneği (TED)
Ankara Koleji Mezunları Derneği
İktisadi İşletmesi
Yasemin Polat'73
Gonca Aksungur

Yönetim Yeri

TED ANKARA KOLEJİ MEZUNLARI DERNEĞİ

Taşpınar Mah. 2800. Cad. No:5-B
06830 İncek Gölbaşı ANKARA
T : 444 0 958
F : +90 312 418 74 14
E : info@kolej.org
www.kolej.org

6000 adet basılmıştır.

5

BAŞKAN YAZISI
Yasemin Polat'73

6

PORTRE
Yalçın Ergir'74

9

**BİZDEN MUTLU
HABERLER**

10

**BİZDEN
HABERLER**

22

İÇİMİZDEN BİRİ
Gülsan Sucak'81

24

GEZİ REHBERİ
Oğulcan Temiz'11

Dernek üyelerine ücretsiz dağıtılmaktadır.

Yazıların hukuki mesuliyeti röportaj sahiplerine ve yazarlarına aittir.

Yayımlanan yazı ve fotoğraflar derneğin ve yazarların izni olmadan kullanılamaz.

Bu sayının reklam ve advertorial seçim ve uygulamaları **MAG Medya** tarafından yapılmıştır.

Basım Tarihi: Haziran 2019

Yayın Türü: Süreli Yayın - 6 Aylık

ISSN: 1305-5283

Türk dilbilgisi yazım kuralları **MAG Medya** tarafından uygulanmıştır.

34 İŞ DÜNYASI
Berent Kavaklıoğlu'04

38 SAĞLIK
Çağıl Bozbeyoğlu'99

46 KÜLTÜR-SANAT
Çağıl Bozbeyoğlu'99

64 DIŞ HATLAR

76 SÖNMEYEN MEŞALELER

90 GÜZELLİK
Sim Karaman'84

92 TÜRK EĞİTİM DERNEĞİ

94 KAMPÜS Haberler

96 SPOR KULÜBÜ

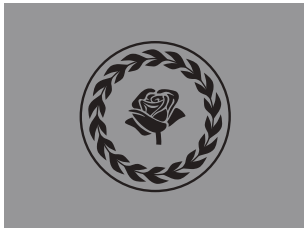
98 TEDÜ

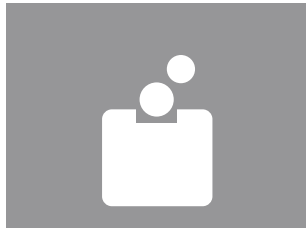
100 TED-FED

102 KİD

104 KAYBETTİKLERİMİZ

107 İNDİRİMLİ KURULUŞLAR

ve daha fazlası...

Chichicastenango Mayaları'nın dini töreninden

Guatemala

Oğulcan Temiz'11

Guatemala! Bu ismi kullanınca "Nereden çıktı şimdi bu ülke?... Haritada nerede ki, Afrika mı?... Guantanamo mu? Hani şu meşhur yer..." diye sorular tarafıma sıkça yöneltildiğinden, siz değerli okuyuculardan da aynı soruları işittiğimi duyar gibi oluyorum. Zira benim de bu ülkenin ve Latin Amerika'nın farkına varmam, Guatemala'nın komşusu Honduras'tan gelen bir gençle, üniversitemin bir yıllık yurtdışı değişim programında tanışmamla oldu. Gencin ülkesi hakkında hiçbir şey bilmediğimden, sohbetimiz sırasında konuyu ülkesine getirmemeye çalışmak için terlemiş, sonra da kendi adıma utanmışım. O ana kadar hayatım hep Türkiye'de geçtiğinden, bir gün bu uzak ülkelerin vatandaşlarının karşıma çıkacakları ihtimalini hiç düşünmemiş, bu duruma hayret etmişim. O uzak ülkelerle tek yakınlığım, Dünya Kupaları öncesindeki Panini futbolcu çıkartmalarıydı. Köyden indim şehre durumu başıma gelmişti. Bir gün bu kıtaya gideceğime, o zamana kadar da İspanyolca'yı ve onların ülkelerini öğreneceğime, bu diyarları anlayarak gezeceğime kendime söz verdim ve üç yıl sonra üniversiteden mezun olur olmaz bunu gerçekleştirdim. Başlangıç ülkem de Guatemala oldu. Orta Amerika'daki bu küçük ülkede üç ay kalıp İspanyolca öğrenerek, sekiz ay sürecek sırtçantalı Latin Amerika yolculuğumun temelini attım.

Guatemala, Dünya'da İspanyolca eğitiminin en etkili ve ucuz olduğu ülkelerden biri. Antigua, Xela şehri veya Atitlan Gölü etrafında yoğunlaşmış olan dil okullarında, pazar-tesiden cumaya günlük 4 saat veya üzeri özel ders, aile yanında kendi odanızda konaklama, günlük üç öğün yemek dahil aylık 600-800\$ civarı bir fiyata kalabilirsiniz. Guatemala'ya, yolculuğumun dil hazırlığına geldiysem de, burayı bir nevi geçerken uğranan, şehirlerarası dinlenme tesisi gibi algılamamızı istemem. Tam tersine, bana kıtada en çok sevdiğim ülke sorulduğunda, insanlara gözümü kırpmadan avokado, kahve ve kakao diyarı Guatemala diyorum. Neden mi? Buraya gelirken ne tür şeyler görmek istediğinize göre, ülke pek çok isteğinize cevap sunabiliyor. İsterseniz Karayipler kıyısında deniz ve güneşin tadını çıkarıp, deniz ürünlerine doyabilirsiniz¹. Belki de doğa gezisi olarak aktif volkanlara tırmanıp, püsküren lavları izleyip, toprak altından çıkan sıcak buharda şekerlemenizi ısıtmak istersiniz². Ya da tarihin içinde kaybolmak için, Mayaların eski başkenti olan Tikal'de görkemli piramitlerin üstüne çıkıp, ufuğa ka-

dar uzanan yağmur ormanını izlerken, Yıldız Savaşları'nın burada çekilen sahnelerini gözünüzün önüne getirirsiniz³. Belki de sessizlik ve huzur için, ormanla kaplı Rio Dulce nehrinin kıyısındaki bungalovlarda kalıp, ormanın sesine kulak verirsiniz⁴. Eğer Avrupai bir anlayışla, kolonyel İspanyol binaları içinde gezinmek, eski fotojenik sokaklarda ve kapı önlerinde fotoğraf çekilmek, sonrasında da bir kafede Guatemala kahvenizi yudumlamak isterseniz Antigua size göre⁵. Atitlan Gölü etrafında takılarak herşeyden azar azar deneyimlemeniz de mümkün. Gölün etrafına dağılmış her bir köy ülkeye başka gözle gelen turistleri ağırıyor⁶. Örneğin, birinde yoga benzeri meditasyon yapanlar toplanırken, diğerlerini sırtçantasıyla kıtayı gezen yolcular, dini törenlerini yapan Mayalar, göle girip, volkan manzarasına karşı kitap okuyanlar veya Mayaların açtığı pazar yerleri süslüyor. Bu köylerin birinden çıkıp diğerine girdikçe, sanki Vedat Milor gibi önünüze konan farklı farklı tabaklardan azar azar kaşıklayarak, yeni yemekler tadıyor gibi hissediyorsunuz.

Toplum ve Yaşam

Ülkede kendi dilleri olan 21 farklı Maya topluluğu yaşıyor ve toplumun %40'ını oluşturmuyorlar. Ülkeye bir nevi, Maya Birleşik Devletleri de diyebiliriz. Geçmişten gelen kültürlerini, dillerini, ürettikleri yapılarını, inançlarını, yaşam tarzlarını kısmen de olsa korumayı başarmışlar. Televizyonlarda göremeyeceğiniz bambaşka bir bölgeye geldiğinizi anlamakta zorlanmıyor, her şeyi biraz daha keşfetmek istiyorsunuz. Üstelik turizm sektörü de diğer pek çok Latin ülkesine nazaran daha gelişmiş olduğundan istediğiniz yere turist olarak ulaşmakta sıkıntı çekmiyorsunuz.

La Azotea kahve tarlasında çalışan bir çocuk

Guatemala'da toplum, alt sınıf Mayalar ile üst sınıf Maya-Ispanyol karışımı Mestizolar arasında bölünmüş durumda. Mestizolar ülkeyi, orduyu, ticareti kontrol ediyorlar. GSYİH'nin %13'ünü, işgücünün yarısını, ihracatın %40'ını tarım oluşturuyor. En önemli ürünler kahve, şeker, muz ve avokado. GSYİH'nin %63'lük payı ise hizmet sektöründe.

Guatemala'ya, hatta Orta Amerika ülkelerinin çoğuna ABD'nin arka bahçesi demek pek de yanlış olmaz. Buraya gelen turistlerin çoğunluğu ABDli olduğu gibi, bir işte çalışmaya veya emekliliklerini yaşamaya gelen yabancıların da çoğu öyle. Elektrik prizleri ABD uçlarından, TVler'de Miami'den görüntüler yayınlanıyor, Amerikan yaşamı özen-diriliyor, pek çok Guatemalalı ABD'ye tatile gidebilmenin,

Latin Amerika şehirlerinde, şehre hakim tepeye, şehri koruması için bir haç dikilir. Bunlardan en ünlüsü Rio de Janeiro'daki ellerini açmış İsa heykelidir. Bu fotodaki küçük şehir Antigua, arkadaki ise sönmüş Volcan Agua.

orada çalışabilmenin, ABDli biriyle evlenebilmenin hayalini kuruyor.

Her ne kadar iç savaş geçmişte kalmışsa da, ülke günümüzde yoksulluk, suç, uyuşturucu ticareti ve düşük eğitim seviyesi ile boğuşuyor. Lakin, dikkatli olduğunuz sürece, turist olarak gezmenin bir tehlikesi yok. Daha önce de bahsettiğim gibi, Guatemala'da turizm sektörü oldukça gelişmiş durumda ve popüler noktalarından ayrılmadığınız sürece sizin gibi gezen veya kısa süreliğine çalışan pek çok yabancı turistle karşılaşacaksınız. Hele bir de bayramlarına, festivallerine denk gelerseniz, değmesin eğleneneze.

Rehberimiz, aktif Volcan Pacaya'nın zirvesini izliyor

Guatemala, Orta Amerika boyunca uzanan volkan hattının üzerinde ve ülkede 32 tane volkan var. Antigua üzerinden turizm acentalarına dahil olup yürüyerek tırmanabileceğiniz iki volkan var. Biri Pacaya Volkanı, diğeri Fuego Volkanı'nın komşusu Acatenango Volkanı. Volkan Fuego, her ay belirli periyotlarla yavaş yavaş canlanıyor, balon patlaması benzeri sesiyle beraber lav püskürtmeye başlıyor ve sonra yine sessizliğe bürünüyor. Sanki Fuego da bir canlı gibi. Yapraklanıyor, çiçek açıyor, soluyor, bir sonraki ay tohumundan yeniden bir bitki oluşuyor. Bu arada onu seyrederken gökyüzüne bakıp düşüncelere dalmak da, sanki deniz kıyısında kumsala çarpan dalgaları izlemek gibi insanı düşüncelere sürüklüyor. Patlama sesi yakından şuna benziyor: Bir kola şişesini alın, bolca çalkalayın, şampanya gibi patlatın. Lavın toprakla teması ise şöyle: Kola bardağı koyarken kulağınızı köpürdeyen baloncuklara verin.

Siz değerli okuyucularıma, Guatemala'nın ana hatlarını üç sayfa ile özetlediysem de, daha detaylı bilgiyi yeni çıkan kitabım "Hiç Büyümeyecek Çocuğun Latin Amerika Seyahatnamesi"nde de okuyabilirsiniz. ■

TED ANKARA

KOLEJLİLER

**24 KASIM
ÖĞRETMENLER GÜNÜ**

Kıtlı Olsun...

*"Muallimler,
Cumhuriyet sizden fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür, nesiller ister."*

TED Ankara Kolejliler Dergisi

Yayın Kurulu

Ferizet Clark '79 (Başkan)
Ayfer Niğdelioğlu'81
Özüm Özbay'93
Çağdaş Güzer'95
Aslı Karataş'09
Ezgi Boz'11
Başak Erman'12
Merve Naz Abanozoğlu'15
Orçun Demirçeken'12
Oğulcan Temiz'11
Düden Erünlü

Yazı İşleri Müdürü

Sibel Oğuzutku'89

Editör

Dilara Aydoğdu - MAG Medya

Fotoğraf Editörü

Özgür Karabulut
Begüm Pelin Temana

Dergi ve Kapak Tasarım

MAG Medya

Özge Aktaş
Fatih Karataş
T : +90 312 428 04 44
F : +90 312 428 04 45
www.magdergi.com.tr

Koordinatör

Dilara Aydoğdu
Dilara Ertürk
Mine Özcan

Baskı

Eryılmaz Ofset
İvedik OSB, Matbaacılar Sitesi
1515. Sk No:16
Yenimahalle/Ankara
T: +90 312 230 04 28
F: +90 312 231 67 76

Okur Önerileri ve Yorumları İçin

yayin@kolej.org
info@kolej.org

İmtiyaz Sahibi

Türk Eğitim Derneği (TED)
Ankara Koleji Mezunları Derneği
İktisadi İşletmesi
Yasemin Polat'73
Gonca Aksungur

Yönetim Yeri

TED ANKARA KOLEJİ MEZUNLARI DERNEĞİ

Taşpınar Mah. 2800. Cad. No:5-B
06830 İncek Gölbaşı ANKARA
T : 444 0 958
F : +90 312 418 74 14
E : info@kolej.org
www.kolej.org

6000 adet basılmıştır.

KÜNYE

Bu sayıda...

5

BAŞKAN YAZISI
Yasemin Polat'73

6

PORTRE
Derya Akkaynak'98

10

İÇİMİZDEN BİRİ
Mirgün Ünal'79

13

**BİZDEN
HABERLER**

20

GEZİ REHBERİ
Rana Kosterit'11

26

İŞ DÜNYASI
Erkin Yalçın'91

Dernek üyelerine ücretsiz dağıtılmaktadır.

Yazıların hukuki sorumluluğu röportaj sahiplerine ve yazarlarına aittir.

Yayımlanan yazı ve fotoğraflar derneğin ve yazarların izni olmadan kullanılamaz.

Bu sayının reklam ve advertorial seçim ve uygulamaları **MAG Medya** tarafından yapılmıştır.

Basım Tarihi: Aralık 2019

Yayın Türü: Süreli Yayın - 6 Aylık

ISSN: 1305-5283

Türk dilbilgisi yazım kuralları **MAG Medya** tarafından uygulanmıştır.

Ahmet Öngün'69

Bir Ralli Tutkusu

Bir araba tutkunu Ahmet Öngün'69 ile arabalara olan merakını, ileriye dönük hedeflerini ve ralli sevdasını konuştuk.

Oğulcan Temiz'11

Bize biraz kendinizden bahseder misiniz?

İlkokul'a 1958'de başlayıp 1969 yılında liseden mezun oldum. ODTÜ Elektronik Mühendisliğini kazanmış olmama rağmen, başlayan öğrenci hareketleri yüzünden, rahmetli babamın ikinci dünya harbi sırasında Durham'da hocası olan Prof Emrys Williams'ın dekan olduğu, Birleşik Krallıklar'da Wales Üniversitesi'nin Elektrik & Elektronik kısmından 1973'de B.Sc, 1975 senesinde de M.Sc. derecelerimi aldım. Üniversite sonrası, Londra'da ortağı olduğum Ganmount Ltd'den, çeşitli projelere teknik malzeme sağladım. Son 34 senedir de kurucusu olduğum katma değerli sistem entegratörü olan Gan-tek Teknoloji'de çalışmaktayım. En büyük ilğim ise arabalar...

Arabalara olan merakınız ve ilginiz ne zaman başladı?

İki yaşında konuşmaya başladığımda, geçen arabaların markalarını söylemem ailem dâhil herkesi şaşırtmış; "Okuma bil-se okuyor diyeceğiz, ama nasıl biliyor" sorusuna kimse de cevap verememiş. Bizim öğrencilik günlerinde, Ankara'da çok

Amerikalı subay vardı ve bu aileler ile yakın oturduğumuz için, araba sahiplerinden modelleri öğrenir, bulabildiğimce araba kitapları satın alırdım. O günlerde, size tuhaf gelecek ama, o kadar az hususi araba vardı ki, Ankara'da yeni gelen arabaları hemen seçebilirdik.

Şimdiye kadar hangi yarışlara katıldınız? Katılma-ya devam ediyor musunuz? Bu etkinliklerde katılan biri kendini nasıl hisseder?

Klasik Otomobil Kulübü'nü 1990'da, Porsche Club İstanbul'u ise 2005'de kurdum. İngiltere'de yaşarken, üniversitenin araba kulübünün organize ettiği "Hill Climb" ve rallilere katıldım. 1992'de İstanbul'a döndükten sonra da Klasik Otomobil Kulübü'nün sabit hız rallilerine, daha sonraki yıllarda ise TOSFED'in "Classic Sporting (zamana karşı)" yarışlarına katılıp 2018 ve 2019 senelerinde Türkiye şampiyonu oldum. 2010 senesinde ise Pekin-Paris yarışında Anadol A1 arabamızla ikinci olduk. Bu yarışın güzel tarafı ise, 18 ay büyük kurumlar ile yapmış olduğumuz çeşitli görüşmeler sonucu, usd500,000.- spon-

sorluk tutarında yekûn meblağı, Toplum Gönüllüleri Vakfı'na bağışlayarak 140 öğrencinin dört sene üniversitede okumasını sağladık. Bir sporcu olarak dereceye girebilmek çok keyif verici.

İleriye dönük hayalleriniz nelerdir?

Güney Amerika'da, 4-6 hafta süren rallilere girebilmek...

Aklınızda en çok yer edinen anınız nedir? Katıldığınız yarışlarda unutamadığınız bir anınız var mı?

Pekin Paris Yarışı, yedi haftaydı ve 16,000 km yol yaptık. Başından hemen sonra ikinci pozisyona geldik ve 140 öğrencinin meleklerinin omuzlarımızda olmasından dolayı, çok ciddi üç kötü gelişmeyi atlatıp Paris'e ikinci girmeyi başarabildik. Benim 59 yaşım da, takım arkadaşım Erdal Tokcan'ın da (TED 1966 mezunu) 62 yaşında tamamladığı bu inanılmaz öykümüz unutulmazdı.

Ulaşamadığınız biri ile tanışıp sohbet etme olanağınız olsaydı bu kim olurdu? Onunla neler konuşmak isterdiniz?

Otomobil fabrikaları kurmuş olan Mr F. Porsche, Mr. Ford ve Rahmetli Vehbi Koç Beyefendiler ile nasıl bu tesisleri kurduklarını konuşmak isterdim.

Kolejli olmak iş yaşamınızda ve sosyal yaşamınızda size ne gibi avantajlar sağladı?

Çok köklü TED eğitiminin, bizler farkında olmadan, Türkiye'nin gerçeklerini göz önünde tutarak hepimize başarılı bir hayat kurabilme yeteneği vermiş olduğuna inanıyorum. Bu özelliği gerek kendimde, gerekse bizim okulumuzdan ayrılmış olduğumuz 50 sene içerisinde karşılaşmış olduğum mezunlarımızda da gördüğümü belirtmek isterim. NE MUTLU BİZLERE Kİ TED'LİYİZ !!!!!. ■